

KATLAOGTEXT till katalogen COMING OUT OF A SECRET PLACE

av Thomas Breitenstein Millroth 2012

Linnéa Carlssons examensarbete från Konsthögskolan i Malmö var en fungerande stenslunga, en katapult. Med ett enkelt handgrepp hade stenen slungats iväg och krossat muren.

För mig handlade det om direkt tilltal. Inget skrivet i konjunktiv, inga metaforer. Sådana omskrivningar har nämligen en tendens att sammanfalla med härskarordningar och hierarkier. Vad som brukar benämnas objektivt utgår från rådande tillstånd.

På det viset var Linnéa Carlssons Katapult vägledande.

Direkt.

Det upphäver en föreställning. Demonstrerar en överenskommelse.

Och jag lovar, att det också ifrågasätter den noggranne betraktarens eget jag. Då hon för två år sedan byggde en Pendel i en gammal silo var den först knappt skönjbar i det mörka rummet. Ju mer ögonen vande sig vid ljuset desto klarare framstod pendelrörelserna. Men det var något som inte stämde. Av vana förväntar man sig att en pendel slår 60 slag i minuten. Tiden blev svävande osäker, tycktes gå långsammare än vanligt, tills jag kom underfund med att den endast gjorde 39 slag i minuten. Då jag gick därifrån ställde jag mig frågan, varför jag förutsatt att den skulle visa vanlig tid. Nu gick den långsamt och jag hade svårt att foga samman dess mönster med mina vanor. De fundament jaget så självklart vilar på hade ruckats för en kort stund.

Jag borde inte ha blivit förvånad. Året innan hade hon för Gallerinatten i Malmö rest en ganska traditionell skulptur i brons. Svärdet är höjt, den nakna gestalten tar ett bestämt steg framåt. Alltså, en grekisk hjälte, en arketyper för alla de skilda maktens figurer som tronar på gator, torg och i media. Om det inte vore för att Linnéa Carlsson hade försett sin skulptur med både bröst och penis. Den vägrar konventionell uppdelning i två kön.

Det var ett tema hon gick vidare på i gruppen Förevisade ting; än en gång i brons, hon är en av dessa yngre konstnärer som åter tagit upp hävdvunna tekniker. Vi ser en muffin, en karolinerstövel och ett hermafroditiskt kön. Påtagliga fakta, föremål, som är laddade med meningar.

Karolinerstöveln är ett nästan alltför tydligt tecken för stormakt, militarism, historia och patriarkalisk hierarki. Könet ser ut som det gör hos inte så få individer då de föds. Som för att understryka de två bronsobjektens explosiva betydelse laddning står det söta bakverket invid. Vem vet, det kanske är förgiftat?

Hos Linnéa Carlsson syns föremålen, människan, världen. Hon närmar sig det magiska uttrycket i fetischen, kultföremålet, men skriver om dess utstrålning, låter det ljuset avslöja något oväntat annat.

I det direkta tilltalet utan omvägar läggs ideologiskt styrda föreställningar åt sidan. Greppen är ofta överrumplande som i en fars. Ibland behövs snubblingen för att man ska se upp.

Nu har jag inte nämnt något om Linnéa Carlssons övertygande handlag, så säkert att det inte märks. Varje gång jag gått nära hennes verk och stannat har jag förundrats över den säkerhet i gestaltningen som självklarheten kräver.

Den självklarheten används för att avslöja andra självklarheter som icke faktiska.